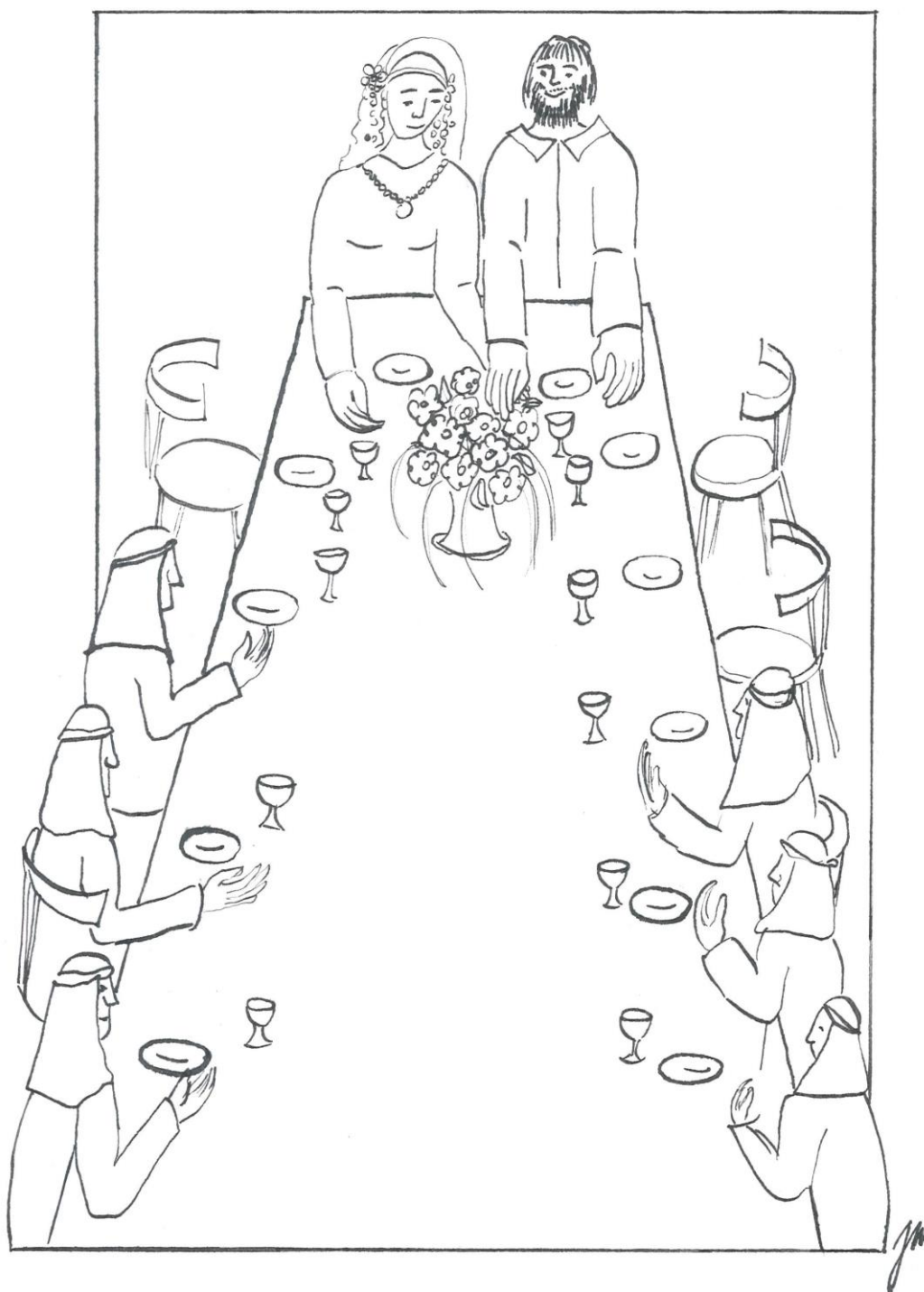

**Až budeš od někoho pozván na svatební hostinu,
neseď si na přední místo.**

**Až budeš od někoho pozván na svatební hostinu,
nesedej si na přední místo.**

22. NEDĚLE V MEZIDOBÍ CYKLU C

Evangelium (Lk 14,1.7-14)

Když (Ježíš) přišel v sobotu do domu jednoho z předních farizeů, aby tam pojedl, dávali si na něj pozor. On si všiml, jak si hosté vybírají přední místa. Řekl jim tedy toto poučení: „Až budeš od někoho pozván na svatební hostinu, nesedej si na přední místo. Mohl by být od něho pozván někdo vzácnější než ty, a ten, kdo pozval tebe i jeho, by přišel a řekl ti: ‘Uvolni mu místo!’ Tu bys musel s hanbou zaujmout poslední místo. Ale když budeš pozván, jdi si sednout na poslední místo, takže až přijde ten, který tě pozval, řekne ti: ‘Příteli, pojd’ si sednout dopředu!’ To ti bude ke cti u všech, kteří budou s tebou u stolu. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“ Svému hostiteli pak řekl: „Když strojíš oběd nebo večeři, nezvi své přátele, ani bratry, ani příbuzné, ani bohaté sousedy, aby tě snad také nepozvali, a tak by se ti dostalo odměny. Ale když strojíš hostinu, pozvi žebráky a mrzáky, chromé a slepé. A budeš blahoslavený, protože oni ti to nemají čím odplatit. Dostaneš však odměnu při vzkříšení spravedlivých.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

On si všiml, jak si hosté vybírají přední místa. Řekl jim tedy toto poučení: „Až budeš od někoho pozván na svatební hostinu, nesedej si na přední místo. Mohl by být od něho pozván někdo vzácnější než ty, a ten, kdo pozval tebe i jeho, by přišel a řekl ti: ‘Uvolni mu místo!’ Tu bys musel s hanbou zaujmout poslední místo. Ale když budeš pozván, jdi si sednout na poslední místo, takže až přijde ten, který tě pozval, řekne ti: ‘Příteli, pojd’ si sednout dopředu!’ To ti bude ke cti u všech, kteří budou s tebou u stolu. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“ Hosté bývali zváni na hostinu (zhruba kolem poledne) po skončení synagogální bohoslužby. Jídlo se připravovalo předchozí den, aby se pak zachoval sobotní klid. Ježíš se inspiroval běžnou událostí (jako při jiných příležitostech), aby vyvodil určité praktické ponaučení, které pak zobecňuje (v. 11). Je třeba poznamenat, že Ježíš často využívá motiv hostiny, aby předal určité poselství (viz následující podobenství o pozvání na hostinu, 14,15-24, podobenství o milosrdném otci, 15,11-32).

Pasivní tvar (bude ponížen, bude povýšen) naznačuje, že Bůh je dárce a zdrojem cti. Věřící má usilovat o postoj „obdarovatelnosti“, ne o ambiciózní sebehledání. Ježíšův výrok je obměnou Př 25,6-7: „Před králem se netvař zpupně, nestavěj se na místo velmožů; neboť je lepší, když ti řeknou: ‘Vystup sem nahoru!’, než abys byl před knížetem ponížen.“

Svému hostiteli pak řekl: „Když strojíš oběd nebo večeři, nezvi své přátele, ani bratry, ani příbuzné, ani bohaté sousedy, aby tě snad také nepozvali, a tak by se ti dostalo odměny. Ale když strojíš hostinu, pozvi žebráky a mrzáky, chromé a slepé. A budeš blahoslavený, protože oni ti to nemají čím odplatit. Dostaneš však odměnu při vzkříšení spravedlivých.“ V této části se Ježíš obrací už ne na hostitele, ale na hosty, přitom tematicky přechází od sobeckého sebehledání k sobeckému hledání odměny.

Čtyři vlivné skupiny lidí schopných odměnit jsou tu postaveny do kontrastu se čtyřmi skupinami lidí neschopných dát protihodnotu. Skutečná láska nikdy nepočítá s odměnou, přesto je odměněna, a to při vzkříšení! Tyto výroky dobře zapadají do lukášovských témat o využívání hmotných prostředků a o péči o chudé. Starost o chudé byla středem pozornosti už ve Starém zákoně (Dt 14,28-29; 16,11-14; 26,11-13). Lukáš často vybízí k nezištnosti: klade na srdce dávání almužny, kritizuje etiku „vzájemnosti“: ideálem je následování velkorysého Boha.

Tak jako v jiných případech, i zde Ježíš poskytuje určitou motivaci k jednání: budeš blahoslavený (tj. šťastný), protože dostaneš odměnu při vzkříšení. Právě tato motivace tvoří vlastní „evangelní novost“, Ježíšovo specifické poselství.

SHRNUTÍ

Ježíš osvobozuje člověka od sebestřednosti, od křečovitého hledání uznání a prestiže, od vychvalování sebe. Nesebestředný člověk nestaví do středu své vlastní já. Nestaví do středu pozornosti své „ego“, a to ne ze stydlivosti či nedostatku asertivity, ale protože ani ve svých vlastních očích není „středem světa“ jeho Já. Proto nemusí toužit, aby jím byl v očích druhých.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Jedna holčička mi říkala, že u nich ve třídě mají holky partu a že by do ní taky chtěla patřit. Ony ji tam ale nechtějí vzít a jí je to líto. Je někdy těžké takové věci pochopit a přijmout... V takové situaci je asi nejlepší být v klidu, nesmutnit a najít si třeba k sobě holčičku, která je sama a nemá zrovna nikoho. Ježíš nám prostě radí, abychom zkusili udělat věci jinak, než jak je dělají lidé kolem nás. Ježíš nám radí věci, které by nás třeba nikdy nenapadly – a v tom je velká výhoda a také svoboda. Volnost udělat něco jinak, než jak to lidé dělají – a přitom k dobru našemu i těch druhých.

Starší:

Jak jsem se já zasloužil o to, že se mám zrovna dobře, že mám dobrou paměť, že mám dobré rodiče? Většinou moc ne... Většinu důležitých věcí v životě jsem dostal zadarmo. Proto nás Ježíš vybízí, abychom podobně jednali vůči druhým a dávali zdarma a nezištně. Říká se, že skutečná laskavost a velikost člověka se pozná podle toho, jak je člověk štědrý, jak jedná s těmi, kteří se mu nemohou ničím odplatit, revanšovat se. Jak s takovými lidmi jednáám já...?

Zkusme si

Mladší / Starší

Vybrat si správné místo, to je, jak se zdá, skutečné umění – svědčí o tom i dnešní čtení. Ve skupině si můžete s židlemi zahrát několik oblíbených her:

- Zasedávání. Nejdřív seženeme tolik židlí, kolik je hráčů a postavíme je do kolečka. Potom vybereme jednoho dobrovolníka, který jde doprostřed (ostatní si sednou na židle). Tento člověk se po zahájení hry snaží sednout na volnou židli. Problém je však v tom, že sedící se neustále přesouvají v jednom směru po židlích. Pokud se hráči uprostřed podaří si sednout, jde doprostřed hráč na židli před ním, tedy ten, který nestihl přesun na další židli.
- Klasické „židle“. Každý z hráčů si vezme židli a postaví jí do kroužku opěradlem dovnitř, poté se jedna židle odebere (je tedy o jednu židli méně než hráčů). Hráči chodí do kola a vedoucí pouští hudbu. Jakmile zmlkne, všichni se posadí a ten, kdo nenajde místo, vypadává. Hru lze i „vylepšit“. Jakmile první hráč vypadne, je už jen na vedoucím, kolik židlí odebere, aby vypadlo více hráčů. Když zbydou poslední tři nebo čtyři hráči ve hře, je vhodné mít ve hře už jen jednu židli. Zbývající hráči obcházejí židli podle zadání vedoucího (po čtyřech, skákat po jedné noze, pozpátku atd., fantazii se meze nekladou). Vyhrává samozřejmě ten, kdo si první sedne na zbývající židli.

Kutilové si mohou zkusit vyrobit vlastní malý model židličky – třeba z dřevěných kolíků na prádlo. Vyobrazení – návod najdete zde:

<http://www.jaksiudelat.cz/6-diy-napadu-z-kolicku-na-pradlo/>

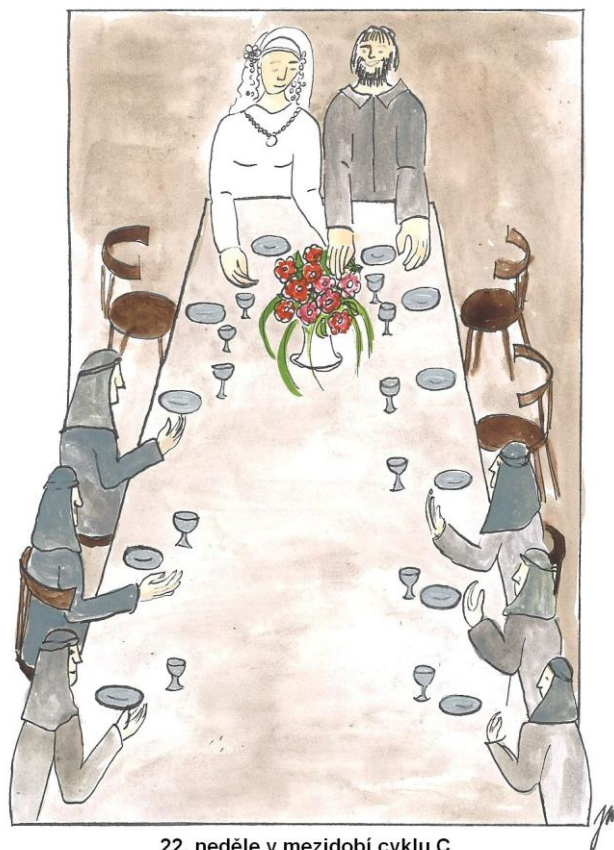
22. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 14,1.7-14

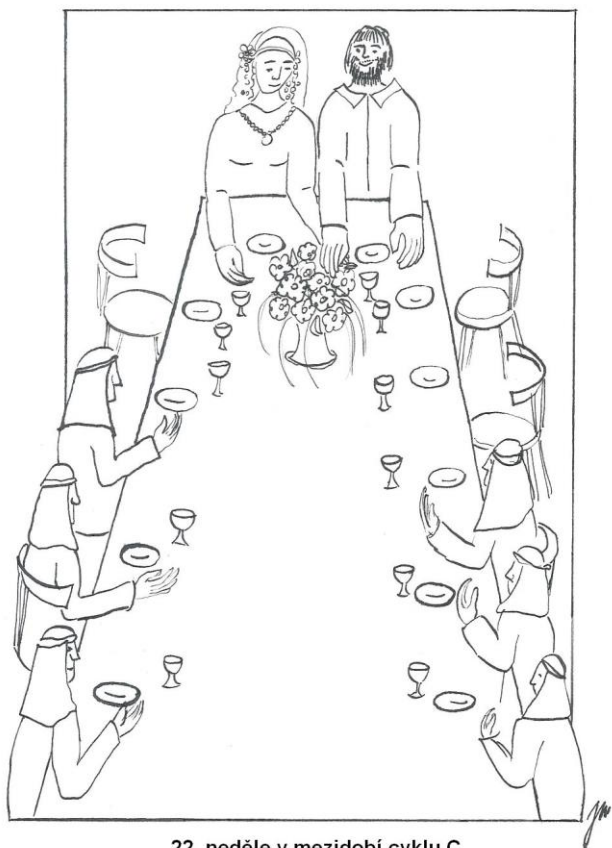
22. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 14,1.7-14

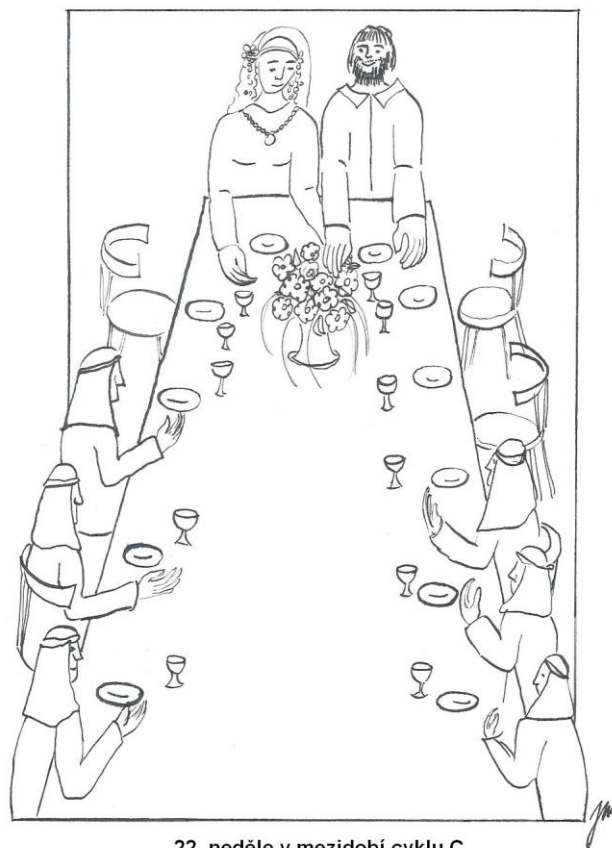
22. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 14,1.7-14

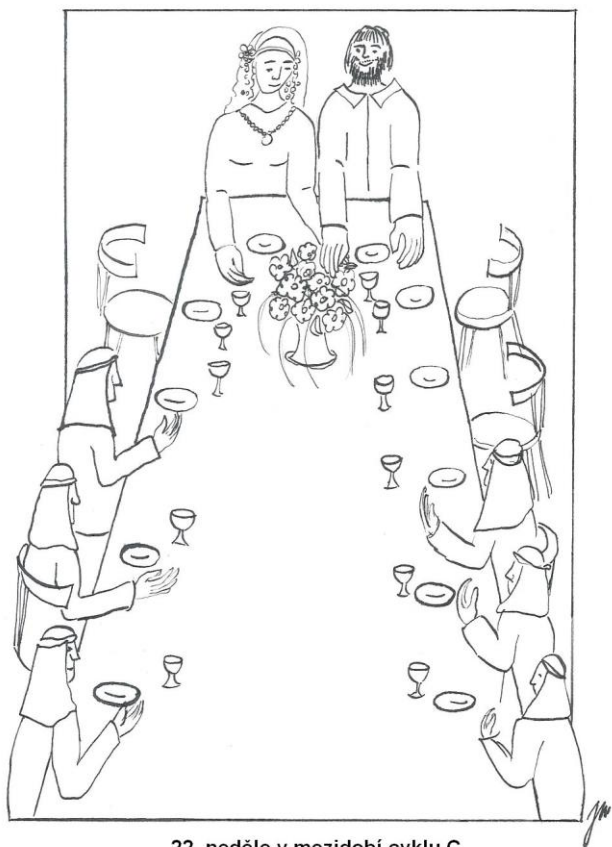
22. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 14,1.7-14

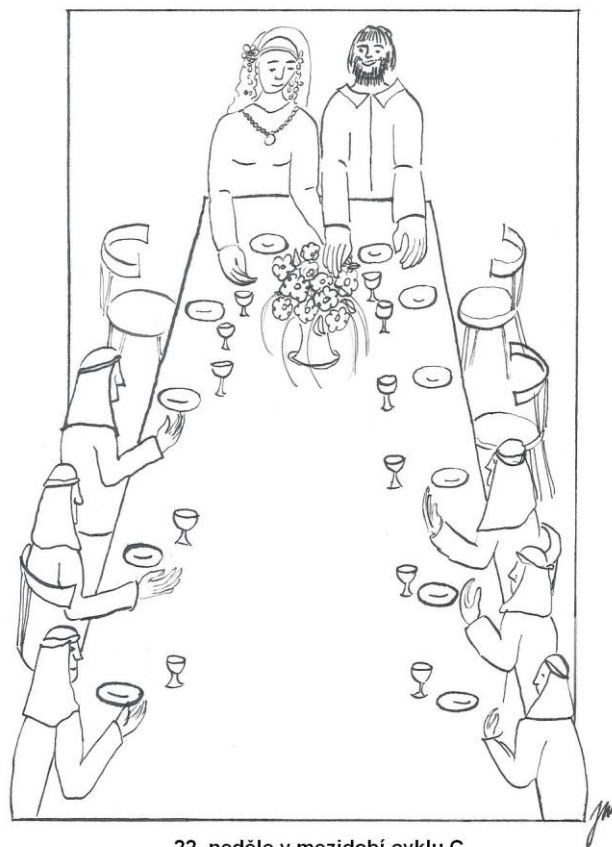
22. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 14,1.7-14

22. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 14,1.7-14

22. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 14,1.7-14

22. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 14,1.7-14